

РЕШЕНИЕ

№ 2335

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1131** по описа за **2023** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба, подадена от „Оптим Клийн Сървис“ ЕООД чрез пълномощник адв. О. против решение № 4429 от 20.11.2022, постановено по н.а.х. дело № 10982/2022, по описа на НО/94, СРС, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 22-2200172/11.07.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място], с което за нарушение на чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, му е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, като е намален размера на имуществената санкция от 3000 лева на 2000 лева. С касационната жалба се иска отмяна на оспорвания съдебен акт и измененото с него НП. В условията на евентуалност моли съда да измени НП, като намали размера на наложената имуществена санкция в законоустановения минимум. Излагат се доводи за неправилна правна квалификация, за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на НП, водещи до опорочаване на същото, както и за приложимостта на маловажност на нарушението. Претендира разности за двете инстанции.

Ответникът по касация Директор дирекция „Инспекция по труда“ – С. чрез юрк. С. поддържа становище за неоснователност на касационната жалба, искането е да се потвърди обжалваното първоинстанционно решение и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП предлага атакуваното решение да бъде оставено в сила. След като прецени твърденията на страните и събрания по делото доказателствен материал ХХ касационен състав на АССГ в настоящия си състав намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и в съответствие с изискванията за форма и реквизити, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение Районен съд - София е изменил наказателно постановление № 22-2200172/11.07.2022г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място], с което за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ и на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, на касатора е наложено наказание имуществена санкция в размер на 3000 лева, като е намалил размера на имуществената санкция от 3000 лева на 2000 лева. За да постанови решението си съдът е приел, че в проведеното административно-наказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. По същество съдът е обосновал извод, че е осъществена състава на нарушението, като това се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства, поради което правомерно е ангажирана отговорността на санкционираното дружество за неспазване на трудовото законодателство. Прието е, че деянието не може да бъде квалифицирано като маловажен случай на административно нарушение. Съдът е съобразил обстоятелствата, от значение за индивидуализиране на административнонаказателната отговорност на „Оптима Клийн Сървис“ ЕООД и е приел, че следва да бъде наложена имуществена санкция в размер над минималния, предвиден в чл.414, ал.3 от КТ, като същевременно е преценено, че наложената от административнонаказващия орган санкция в размер 3000лв. се явява прекомерна и несъобразена с констатираните смекчаващи отговорността обстоятелства, като НП е изменено в частта на размера на наложената имуществена санкция.

Съобразявайки нормата на чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, следи служебно.

Касационната инстанция извърши проверка относно приложението на закона, въз основа на фактическите констатации, приети от първоинстанционния съд при спазване на правилата за събиране, проверка и оценка на доказателствата.

Настоящият съдебен състав приема, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП са издадени от компетентни органи и в предвидените от ЗАНН срокове, като от формална страна са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. По същество описаната фактическа обстановка се установява от събраните в производството писмени и гласни доказателства, като установеното нарушение за което е съставен АУАН и е издадено оспореното НП, действително е осъществено от наказателния правен субект.

При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е постановил законосъобразен съдебен акт, а възраженията на касатора са неоснователни.

„Оптима Клийн Сървис“ ЕООД е санкционирано за това, че в качеството си на работодател, на 27.04.2022г. в обект пералня, находяща се в [населено място],[жк],[улица], при проверка е установено, че дружеството, в качество на работодател не е уредило като трудово правоотношение, отношението при предоставяне на работна сила, като не е сключил трудов договор с лице М. И. Б., която при извършената

проверка е била установена да престира труд като „гладачка“. Лицето собственооръчно е попълнило декларация, че работи на гореописания обект от дата 02.04.2022г. с определено работно време от 08:00ч. до 20:00ч. месечно възнаграждение в размер 1000лв., почивни дни, определени по график и без сключен трудов договор. Такъв е сключен и представен в последствие на 03.05.2022г., регистриран съгласно справка от ТД на НАП на дата 03.05.2022г. В атакуваното съдебно решение са изложени подробни съображения относно наличието на трудово правоотношение между лицето и дружеството-касатор, които се споделят от настоящия касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК.

Съдът се е обосновал и за правилност на подвеждане на констатираното нарушение. Посочената като нарушена норма на чл. 61, ал. 1 КТ въвежда императивно задължение за двете равнопоставени страни по трудовото правоотношение (работник и работодател) да сключат трудов договор преди постъпването на работника на работа и акцентира върху момента на сключване на договора. Разпоредбата на чл. 62, ал. 1 КТ съдържа императивно правило за сключване на договора в писмена форма, т. е. въвежда изискване за действителност на договора с оглед на неговата форма. В случая описаното нарушение е, че работодателят не е уредил отношенията си по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения преди постъпването на установеното лице на работа, чрез сключване на трудов договор, като постъпването на работа без трудов договор е уточнено именно от работника, за време през което предоставя работна сила за касатора и условия на труд.

Според кореспондиращата на извършеното нарушение, санкционна норма на чл. 414, ал. 3 КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева, а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение. Наложената на касатора имуществена санкция е намалена от въззивния съд, като настоящата инстанция споделя изцяло аргументите на СРС защо не следва да бъде определено административно наказание имуществена санкция в минималния предвиден от законодателя размер. Наложеното от Директора на дирекция „Инспекция по труда“ [населено място] наказание е аргументирано и обосновано намалено от въззивния съд и като такова, настоящия състав приема, че изпълнява целите на наказанието заложен в чл. 12 от ЗАНН. Случаят не представлява по-ниска степен на обществена опасност и не следва да се квалифицира като маловажен. Не се твърдят, съответно не се и доказва наличие на причини от обективен характер, които да сочат за невъзможност на дружеството да изпълни своето задължение. Значението на спазването на трудовото законодателство е и в осигуряването справедливо упражняване на конституционното право на труд на всички граждани, поради което нарушаването на основен принцип в трудовото законодателство за сключването на трудов договор при упражняване на работа от работник не би могло да се счете за смекчаващо обстоятелство и не определя малозначителност на деянието.

В оспореното решение подробно са изложени съображения за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН и защо деянието не представлява маловажен случай, които касационният състав споделя изцяло.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка,

настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град - XX касационен състав АССГ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4429 от 20.11.2022г., постановено по н.а.х. дело № 10982/2022, по описа на НО/94, СРС.

ОСЪЖДА „Оптим Клийн Сървис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

Председател:
2.

Членове: 1.